

РЕШЕНИЕ

№ 39211

гр. София, 25.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7916** по описа за **2025** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е подадена жалба от „ОУВЪРСИЙЗ ФРУТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя И. И. Т., чрез адв.М. В., против решение № 2183/15.06.2025 г. по АНД№10704/2024 г. по описа на СРС, НО, 23 състав. С решението е потвърдено издаденото от касатора Наказателно постановление /НП/ № № 761064F752292 / 11.03.2024 г., с което на „ОУВЪРСИЙЗ ФРУТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 278б, ал. 3 вр. чл. 127и ал.1 ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

В касационната жалба се твърди незаконосъобразност на въззивното решение и постановяването му пир съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че въззивният съд неправомерно не е взел предвид липсата на посочена данъчна основа в обжалваното НП, именно въз основата на която се изчислява размера на санкцията. За друго нарушение се изтъква непосочването на държавата, от която е изпратена процесната стока. Счита за неправилен изводът на въззивната инстанция за липса на нарушено право на защита на санкционираното лице и счита индивидуализацията на държавата на започване на превоза за задължение на административния орган. Моли за отмяна на въззивното решение и постановяване на друго, с което издаденото наказателно постановление да бъде отменено. Претендира се присъждането на разноски пред настоящата и предходната инстанция.

Ответникът ЦУ на НАП, редовно призван, се представлява от юрк. И., който оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Моли решението да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е НП № 761064F752292/11.03.2024 г., издадено от Началника на отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на „ОУВЪРСИЙЗ ФРУТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 278б, ал. 3 ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 5000,00 лв., за извършено нарушение по чл. 127и, ал. 1 ДОПК.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел за установено, че на 18.01.2024г. в България била внесена процесната стока с висок фискален риск по смисъла на 127а, ал.7 ДОПК - Ананаси, авокадо, гуаяви, манго и мангустини, пресни или сушени: Ананаси - 6160.00 кг. ; Цитрусови плодове, пресни или сушени: Грейпфрути и помело - 4950.00 кг. ; Други плодове, пресни: Боровинки и други плодове - 562 кг; Други плодове пресни: Малини - 336.00 кг. Изпращач на стоките били дружества в Н. и Х. , а получател - жалбоподателят .

На 19.01.2024 г., след като стоката била получена в склад на жалбоподателя на [улица] в С., при извършена проверка от инспектори на НАП , било установено , че вносът на стоките с висок фискален риск по см. на 127а, ал.7 ДОПК бил извършен, без да е изпълнено задължението - предварително, преди влизане на стоката в страната, да бъдат декларирани данните за получената стока съобразно изискванията на чл. 127и, ал.1 ДОПК - при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки може предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната.

За констатираното били съставени протоколи за проверка от 18.01. и 19.01. 2024 г. и АУАН за нарушение на чл. 127и, ал.1 ДОПК, вр. чл. 8 от Наредба Н -5 за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България и въз основа на тях е издадено обжалваното НП.

След анализ и преценка на събрания по делото писмени и гласни доказателства въззивният съд е потвърдил НП. За да постанови решението си, СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалваното НП. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата, приобщени по делото е приела за безспорно установено от обективна страна извършването на вмененото нарушение, с посочената стока и при описаните в НП обстоятелства, като е потвърдила НП с наложеното наказание в законоустановения минимален размер.

Решението е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл.127и, ал.1 от ДОПК, при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или

крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката, най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. В нормата на чл.8, ал.1 от Наредба № 5/29.09.2023г. на МФ за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България е предвидено, че при всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни, съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48. Анализът на приетата от АНО за нарушена разпоредба на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК води до извода, че данните за превоза трябва да се декларират предварително, до влизане на транспортно средство на територията на страната, т.е. фактическият състав на приетото за извършено нарушение е осъществен с влизането на транспортното средство на територията на РБ, без да е подадена декларация (приложение №1). В този смисъл, от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество не е изпълнило задължението си по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, като не е декларирало предварително пред НАП данни за превоза на стока от списъка на стоки с висок фискален риск от друга държава - членка на ЕС, до влизане на транспортното средство на територията на страната.

Правилен е изводът на въззивния съд, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон.

В настоящия случай от събраните в хода на административнонаказателното производство доказателства безспорно се установява, а и не се оспорва от страните, че касаторът не е изпълнил задължението си по чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, като не е декларирал предварително данни за превоз на стоки в висок фискален риск от друга държава-членка на ЕС. Съгласно чл. чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая размерът на санкцията е определен в абсолютния законоустановен минимум, предвид което е ирелевантна стойността на стоката. Какъв е размерът на данъчната основа, въз основа на която се изчислява размера на санкцията, би имало значение, ако санкцията е определена над законоустановения минимум, в който случай административнонаказващия орган дължи мотиви за разликата между минимално предвидения и действително наложения размер на санкцията. В случая, наложената санкция е минималната възможна такава и доколкото нарушението е неоспорено от касатора, съдът намира възражението за липсата на посочена данъчна основа в обжалваното НП, за ирелевантно към предмета на спора, към валидното упражняване правото на защита на санкционираното лице и негодно да обоснове незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

На следващо място, неоснователно е твърдението на касатора за нарушение, изразяващо се в липсата на посочване в НП на държавата от ЕС, от която е била изпратена процесната стока, тъй като тези държави - Н. и Х., са известни на жалбоподателя и обективирани в административната преписка посредством намиращите се на негово разположение товарителници за стоките. За съставомерността на административното нарушение по чл. 278б, ал. 3, вр. чл. 127и, ал. 1 ДОПК, е достатъчно превозът да започва от територията на друга държава – членка на ЕС, като коя точно е

тя, е ирелевантно за съставомерността на нарушението.

Съдът намира, че е налице пълно съответствие между описанието на нарушението и посочените норми. Ясни са задълженията на лицата, при нарушение на които ще бъдат санкционирани. Я. е и санкционната норма – 278б, ал. 3 от ДОПК. Т.е. спазено е изискването за законоустановеност на нарушението и наказанието.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Съставът на СРС е обсъдил и въпроса с приложението на чл. 28 ЗАНН в конкретния случай. Няма основание, конкретното деяние да се приеме за маловажен случай. Липсват данни стойността на необявената стока да е незначителна, за да се приеме, че деянието не е застрашило или е застрашило в незначителна степен охраняваните отношения. Целта на санкцията е преди всичко превантивен – да въздейства предупредително и възпиращо на дееца, с цел да не допуска подобни нарушения. Размерът на наложената санкция е минимален, което бе предмет на обсъждане от настоящата инстанция по-горе.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора се явява неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН, основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Воден от горното, Административен съд - София град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2183/15.06.2025 г. по АНД № 10704/2024 г. по описа на СРС, НО, 23 състав.

ОСЪЖДА „ОУВЪРСИЙЗ ФРУТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД,[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 130 лв., представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.